Duminică 16 August

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Joi 20 August

18-19 Rugăciune cu fraţii

Vineri 21 August

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Poţi ierta pe toţi cei care îţi fac rău. Iertarea este o alegere pe care tu ai făcut-o atunci când ai venit la Isus. "Şi ne iartă nouă ...precum şi noi iertăm". Iertarea vine în acelaşi pachet cu decizia ta pentru Hristos. Tu ai iertat atunci. Acum trebuie doar să continui să faci asta. – *Catalin*

Nu poţi primi iertare privind de la distanţă la jertfa de ispăşire. Trebuie să îţi recunoşti vina, să te atingi de jertfă şi să crezi că valoarea ei este mai mare decât vina ta, şi astfel poţi primi iertare. – *Matei P.*

Cele mai frumoase flori sunt dragostea, iertarea, speranţa, răbdarea, aprecierea şi bunătatea... Ele trebuiesc oferite zilnic ...Prin ele ne îmbogăţim şi îmbogăţim şi pe alţii – *A.P.*

"Cu timpul, vei învăţa că încercând să ierţi sau să ceri iertare, să spui că iubeşti, să spui că ţi-e dor, să spui că ai nevoie, să spui că vrei să fii prieten, dinaintea unui mormânt, nu mai are nici un sens..." - *Jorje Luis Borges*

Musta Bogdan – 16.08
Ponia Marioara – 16.08
Turcin Ilie – 17.08
Mailath Beniamin – 19.08
Parau Daniela – 19.08
Vuc Andrei – 19.08
Gyorgy Petrica – 21.08
Petrescu Ana – 21.08
Cuciula Nistor – 22.08
Ionescu Livia – 22.08

Haideţi să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune şi în post, pe fraţii şi surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ştefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziţie pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrţeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacţie:
Ionela Liuba, Simona Cocîrţeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creştină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrţeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timişoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

"...ŞI NU NE DUCE ÎN ISPITĂ..."

NR. 225 | 16 AUGUST

Această cerere din Rugăciunea Tatăl nostru ne plasează în mijlocul unui subiect care necesită multă rugăciune pentru a fi înţeles, şi mai mult decât atât, necesită multă seriozitate în tratarea lui practică. Ispita nu e o glumă, o idee de poveste, doar o învăţătura teologică, ci este acel lucru real cu care chiar ne confruntăm în fiecare zi.

Rostind cu buzele noastre această parte a rugăciunii, trebuie să ştim ce cerem. Oare orice om este ispitit? Poate Dumnezeu, care este Tatăl nostru, să ne ducă în ispită? Ne ajută cineva când suntem ispitiţi? Toate acestea sunt doar câteva întrebări, care în toate timpurile şi-au căutat răspunsurile. Desigur, atât întrebările, cât şi răspunsurile, au dat naştere la controverse, controverse care se nasc din mulţimea gândurilor. Biblia însă se explică pe sine!

În primul rând, Dumnezeu nu ispiteşte pe nimeni.

Apostolul Iacov spune aşa: "Nimeni, când este ispitit, să nu zică: "Sunt ispitit de Dumnezeu". Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, şi El însuşi nu ispiteşte pe nimeni." Cum poate fi totuşi concordanţă între cererea din Rugăciunea Tatăl nostru şi cuvintele lui Iacov? Un episod din cartea Iov este cât se poate de interesant şi lămuritor în privinţa aceasta. Pe scurt, lucrurile au stat aşa: Dumnezeu s-a lăudat cu neprihănitul Iov, dar Diavolul i-a spus că Iov avea suficiente motive să se teamă de El. Ca o încredere deosebită pe care Dumnezeu o avea cu privire la Iov, Diavolul primeşte libertatea să se atingă de el. O face, dar numai în limitele impuse de Dumnezeu. Nici mai mult, nici mai puţin. Lucrul acesta ne face să înţelegem că şi ispita este permisă sau îngăduită de Dumnezeu, dar niciodată produsă de El! Scopurile pentru care Dumnezeu permite să fim ispitiţi sunt multe: test al credinşei, motiv de mărturie în faţa lumii, perfecţionarea caracterului nostru, dezvoltarea răbdării, etc.

În al doilea rând, ispita este reală pentru fiecare om.

Atâta vreme cât vom trăi pe pământul acesta, unde Diavolul luptă pentru fiecare om, există ispite. Nu este loc unde ispita să fie absentă. A pătruns şi în prezenţa Fiilor lui Dumnezeu, vine şi în biserică, apare în minte când te rogi şi te ademeneşte în clipele de har. Cum îi facem faţă? Ce trebuie punctat aici este faptul că nici un om, nici un credincios nu trebuie să se socotească a fi total separat de influenţa ispitei.

Continuare pe pagina 2 >

Sfântul Pavel a spus: “Astfel dar, cine crede că stă în picioare, sa ia seama să nu cadă.” Da, ea trebuie socotită o realitate de fiecare zi. Este în imediata vecinătate a personalității tale. Cu ochii închiși sau deschiși, acasă sau la servici, la munte sau la mare, în încercări sau în bucurii, rugându-te sau postind... vine ispita. Auziți strigătul Domnului Isus: “Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită...” Matei 26: 41

În al treilea rând, există scăpare în mijlocul ispitelor.

Citez un verset foarte bogat în conținut: “Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijllocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.” 1 Corinteni 10: 13. Cel puțin două lucruri sunt cât se poate de clare. În credincioșia Lui, Dumnezeu nu îngăduie să fim ispitiți peste puterile noastre. Ispita este potrivit puterii omenești. Ce veste bună! Ispita mea este potrivită potențialului meu de rezistență. Cum totuși cad atâția? Resursele mele de a face față ispitelor din viața mea trebuie să meargă în tandem cu precauția mea spirituală. Eu pot să am capacitate de rezistență, dar să nu fiu vigilent la momentul ispitirii mele și atunci să cad. În același timp, Dumnezeu a pregătit și mijloace ale harului prin care să pot ieși biruitor din experiența ispitirii. Acumularea Cuvântului, perseverența în rugăciune, dependența mea de puterea harului lui Dumnezeu, sunt doar câteva dintre acestea. Fie-ți milă Doamne de noi și nu îngădui să fim biruiți de ispită!!!

Pastor Ioan Cocîrțeu

IERTAREA ESTE PENTRU CEI CARE NU O MERITĂ

TRADUCERE DUPĂ PASTOR JOSEPH PRINCE

Matei 18:21 Atunci Petru s-a apropiat de El, și I-a zis: „Doamne de câte ori să iert pe fratele Meu când va păcătui împotriva mea? Până la șapte ori?”

Răspunsul Domnului către Petru a fost simplu „până la de șaptezeci de ori șapte” (Matei 18:22) Cu alte cuvinte, tot timpul.

„Păi, pastor Prince, el nu merită iertarea mea.” Nici tu nu ai meritat-o pe a Lui Dumnezeu. Nu există nici o persoană, vie sau moartă care să nu fi călcat cele 10 porunci. Nu există noțiunea de „păcatos parțial” sau „mare păcătos”. Toți am fost mari păcătoși atunci când Isus ne-a mântuit. Și avem nevoie de această revelație pentru că numai știind că am fost iertați mult, putem iubi mult.(Luca 7:47)

„Pastor Prince, cum poți spune că am călcat cele 10 porunci? Nu am comis adulter, am fost credincios sotiei mele din ziua în care ne-am căsătorit.” Dragul meu, Isus a spus (Matei 5:28): Dar Eu vă spun că ori și cine se uită la o femeie, ca s-o poftească, a și preacurvit cu ea în inima lui. Acesta este standardul Lui Dumnezeu. Omul se uită la exterior, Dumnezeu se uită la interior. Dumnezeu vede inima. Deci toată lumea a călcat cele zece porunci. Toți sunt mari păcătoși.

Tu nu mai ești un păcătos, dacă L-ai primit pe Isus ca Mântuitor, ești o creație nouă. Dar ai fost un păcătos și Dumnezeu ți-a iertat toate păcatele tale prin sângele Fiului Său. Datorai totul Lui Dumnezeu iar El ți-a iertat prin moartea Fiului Său, toată datoria.

Deci, dacă cineva ți-a greșit, spune „eu nu am meritat iertarea Lui Dumnezeu dar El m-a iertat prin Cristos, așa că și eu iert această persoană în Numele Lui Isus Cristos.” Dacă spui ceva de genul „el nu merită”, nu are sens, iertarea nu este pentru cei care o merită. Dacă cineva merită ceva, aceea este pedeapsa. Iertarea înseamnă să extinzi harul. Har înseamnă favoare nemeritată, așa cum Dumnezeu a extins harul și peste tine.

Dacă alegi să păstrezi amărăciunea, tu vei fi cel care va suferi. Îți pierzi pacea, sănătatea și uneori chiar viața. Nu merită. Dumnezeu îți spune „Renunță, iartă-le datoria, așa cum am iertat-o Eu pe a ta”. Tu nu încerca să o faci de unul singur. Adu crucea Lui Cristos în acea situație și vei găsi harul pentru a ierta.

IERTAREA AUTENTICĂ

"... Scoateți afară pe toată lumea." Geneza, 45:1

După 22 de ani de la trădarea și vinderea lui Iosif ca sclav, frații săi stăteau înaintea lui. Acum era prim-ministrul Egiptului! Cum avea să-i trateze? Ce ai fi făcut în locul său?

Privind in viața lui Iosif, descoperim câteva modalități de a ierta cu adevărat. Nu vei pârî! De ce le-a cerut Iosif tuturor să părăsească încăperea, în afară de frații săi? Pentru a se asigura că nimeni nu va ști vreodată ce au făcut aceștia, Iosif nu i-a pârât și nici Dumnezeu n-o va face! Ia aminte: "...și vei arunca în fundul mării toate păcatele lor." (Mica, 7:19) Dumnezeu știe suficient de multe despre noi pentru a ne "îngropa", însă nu ne va pârî. Noi de ce am face-o? Pentru a pedepsi! "dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa..." (l Ioan, 4:18). De ce ne temem? Că vor scăpa nepedepsiți! Dorim să-i vedem plătind, așa că spunem ce ne-au făcut. Făcând acest lucru, se întâmplă două lucruri:

1) intrăm pe teritoriul lui Dumnezeu! El spune: "Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti..." (Romani, 12:19). Doar Dumnezeu cunoaște slăbiciunile care i-au determinat să ne rănească, doar El știe dacă le-a părut rău și cât de mult s-au schimbat;

2) stabilim standardul pentru propria noastră judecată! "Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura." (Matei, 7:2) Îți poți permite să nu ierți? Dacă nu, citește cu atenție următoarele cuvinte: "Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos." (Efeseni, 4:32)

"...să iertați orice aveți împotriva cuiva..." Marcu, 11:25

Inainte de a discuta despre ce este iertare, iată ce nu este aceasta:

1) Aprobare; Isus a iertat femeia prinsă în adulter, însă nu i-a aprobat păcatul, la aminte: "Du-te, și să nu mai păcătuiești." (loan, 8:11)

2) Scuză; De ce (ne) scuzăm? Pentru a (ne) ierta mai ușor!

3) Grațiere; acesta este un termen legal ce înseamnă: "eliberare de consecințe". Nu-ți poți impune consecințele asupra ofensatorului, însă nici nu-l poți feri de acțiunea lui Dumnezeu;

4) Reconciliere; reconcilierea necesită acordul a două persoane. Ce se întâmplă dacă una dintre ele este împotrivă?

5) Negare; doar când înțelegem pe deplin și definim răul ce ni s-a făcut, putem ierta cu adevărat;

6) Uitare;_Este imposibil să uiți un eveniment important. Noi alegem doar să nu ni-l mai amintim! în cartea sa, "Total Forgiveness", (Iertarea deplină), RT Kendall scrie: "Să ne gândim că am iertat, când de fapt evităm recunoașterea comportamentului lor greșit, nu reprezintă nici un fel de victorie spirituală. De fapt spunem: "Doresc să-i iert, însă nu cred că aș putea, dacă au făcut ceea ce cred eu că au făcut." Așa că evităm recunoașterea adevăratei ofense, pentru a evita du-rerea. Iertarea autentică este dureroasă. Doare când spunem adio răzbunării. Doare să știm că persoana respectivă scapă nepedepsită și că nimeni nu va afla vreodată, însă când conștien¬tizăm pe deplin ce au făcut și acceptăm că vor_ fi binecuvântați fără nici un fel de consecințe (impuse de noi), trecem în realitatea spirituală, începem să devenim mai asemănători lui Isus, preschimbându-ne în imaginea Sa.